

Mình xót xa nhìn các con thm c u nguy n cho bn m con đ c bình an su t cu c hành trình

Đã gần 19 năm sống tha hương, mỗi lần nhìn mẹ phòn rí rích lát phớt rí đem theo cái nh cọt da, mình cảm thấy lòng se thắt lại, nhớ hoài khi niếm thịt bu n khi cùng ba con nh d i băng r ng v t su i ra t n Thanh Hóa tiếp t l ng th c cho anh Tr ng. Chuy n đi nhi u gian nan y h n sâu trong tâm kh m mình m c đ u đã 21 năm r i t ngày bn m con đ t d iu kh n khiêng t ng thùng thi c bao b đ m c h n trăm ký lô đ ăn lên tàu Th ng Nh t ra Thanh Hóa. Mình còn nh rõ bu i chi u y th t m đ m, n ng đã t t lâu nh tia hy v ng mong ch ng đ c th v đã tiêu tan, lòng n ng trĩu âu lo, mình cùng c u Thu em trai c a ch T Nga chuy n các thùng đ ăn n ng trĩu lên tàu (ch ng ch T Nga cùng chung tr i Thanh Hóa, ch c m thông mình đ n chi c y u đ u i nên cho em trai ra ga Lê Lai ph mình). Sau khi đã ki m k l i các thùng thi c và ch c ch n không cái nào b m t mát, cho các con ng i vào toa xong, mình v i vã cảm n c u Thu, lúc y cũng h p t p nh y mau ra kh i toa vì m t h i còi tàu rú lên, báo hi u tàu s p r i ga.

L n đ u tiên trong đ i đ c đi xe l a, ba con mình ng c nhiên l l ùng m to m t nhìn các tr nh cùng l a tu i đang nô đùa trong các dãy nhà san sát c nh đ ng r y đ c theo xóm Bàn C , Hòa H ng, Phú Nhu n, Bình Tri u. M c đ u mình đã nói tr c v i các con là bn m con s đi th t xa ra B c thăm Ba, đem đ ăn tiếp t cho Ba nh ng hai đ a con trai còn quá nh , trí óc non n t không m ng t ng n i r ng đây là cu c hành trình gian nan dài c 1200 cây s . Ch có con gái đ u lòng Th y Tiên khôn lanh và l n h n, m h c m th y không ph i là m t chuy n đi bình th ng nhi u thú v nh khi x a cùng đi v i c gia đình ra Vũng Tàu ho c lên Đà L t. Th y Tiên thu mình l i, ng i rúc vào m t góc băng, c p m t xe tròn, lo âu nhìn các hành khách xa l chung quanh. S n, Tùng vô t l và hi u đ ng, ng i không yên, tò mò ch y l ng x ng trong toa. Mình xót xa nhìn các con thm c u nguy n cho bn m con đ c bình an su t cu c hành trình.

Đêm đ n b n m con co rút ng i sát vào nhau, c d gi c ng m t cách khó khăn. Đùi mình tê c ng, s ng húp lên vì mu n cho các con đ c ng tho i mái, mình luân phiên kê đ u m i đ a trên đùi mình, đ các con đ m t. L ng mình đau rã r i vì ng i su t m y ti ng đ ng h b t đ ng. Ng i ki u n y su t ba ngày ba đêm ch c ch t m t, mình nh th m, ngao ngán và m t m i. Li c m t th y các ng i đ ng hành m nh ai n y tìm m t kho ng tr ng nh d i chân ho c ngay c i đi ch t h p đ tr i t m nylon n m cho đ m i l ng, mình cũng b m gan tr i đ i các t báo d i băng, kêu S n Tùng thu mình co chân l i n m đ , nh v y Th y Tiên có th t m th i n m dài ra trên băng cây (có đ n ba ng i l n ng i chen chúc trên m t băng). Mình thì ch u đ ng h t n i, lăn k nh ra i đi, đ p v i cái khăn quàng c lên m t đ b i cát t giày dép các hành khách qua i không r i vào m t. Ch a bao gi mình th y th m thía câu "bu n ng g p chi u manh" nh lúc n y. B n m con n m đ c "tho i mái" h n, đ tê cồng chân tay, nên m t m i ng thi p đi, đ n sáng lúc nào không hay, m c đ u trong đêm bao nhiêu chân th n nhiên b c qua ng i và đ u c mình. Thiên h n m la li t: ng i l n thì tràn ng p i đi, tr con nh ng i h n c chui rúc xu ng g m băng, các b đ i quen ng vống trong r ng thì treo vống n m v t v o nh v n, đong đ a qua l i t nh b trên đ u hành khách. Quang c nh trong toa th t h n đ n ch a t ng th y: ti ng ho, ti ng kh c nh , t ng h ng, ti ng tr nh la hét khóc ban đêm, xen l n ti ng đ p ru i mu i chất chúa, ch a k lâu lâu n c ti u tr con đái đ m ban đêm ch y dài loang ra sàn th i tha đ b n.

Tr i h ng sáng b n m con l m c m ng i d y, áo qu n nh p nhúa hôi hám, ph ph c ng i, th y ai n y đ u l m lem, l y lon ho c ca súc mi ng, phun ra c a s toa, làm v sinh lau m t ngay t i toa. Ban đ u còn ái ng i, sau đó mình cũng quen đi, th n nhiên cho các con súc mi ng nh m i ng i. Tàu ng ng c các ga l i mi n Trung, c nh buôn bán t p n p vô tr t t : ai cũng h p t p mua bán vì s tàu ch y b t thành linh, không k p đ a ho c th i ti n. Thôi thì ti ng la ó cãi v m ng ch i chí chóc n i lên, đỉnh tai nh c óc. Th y Tiên, S n, Tùng m ng r vì đ c đ p ăn các món cháo lòng, mi n gà, c m t m bì, c m s n, h t v t l n, bán đ c theo các ga. Đã 5 năm nay t sau 75, quen ăn u ng kham kh , các con ng c nhiên th y l n n y mình c mua t i t p đ ăn, đâu có ng r ng s dĩ mình phung phí là mình lo các con m t đ i, ngã b nh không đ s c đ ti p t c băng r ng vô tr i. Mình thì ngao ngán ăn u ng qua loa cho có s c c m c , nôn nóng mong sao cho tàu mau đ n Thanh Hóa, chán ch ng nhìn th ng c nh qua c a s m c đ u đ c đ ng có bi t bao b i bi n xanh bi c, núi non hùng vĩ c a mi n Trung.

Sau ba ngày tr i r òng rã s ng trong đ a ng c hôi hám c a toa xe ch t ch i d dáy, b n m con đ n Thanh Hóa. L i m t phen ch t v t, chen l n, m hôi nh nh i, b n m con m i kh n khiêng đ các thùng thi c ng c ng k nh xu ng ga. Th t là "tr y da tróc v y" vì ch c n s h m t chút thì b m t c p đ ho c b móc túi ngay. S n m i m i tu i đ u h n còn Tùng ch a đ y chín tu i, nh ng đã t ra b o b c che ch má và ch y u t, giành xách các bao b đ m to. Nhìn các con nh bé kh ng khiu o n vai d i gánh n ng mình đau lòng t i thân vô cùng. Vì đâu mà nên n i n y? Mình c n r ãng đ kh i b t khóc, mím môi nhìn lên tr i xanh, th m cảm n n Trên đã phù h b n m con đi đ ng bình an vô s .

Đng vào tr i xa c năm ch c cây s mà đã x chi u, không còn xe đồ đi ngang tr i, nên b n m con đành ph i vào t m trú nhà tr g n ga. Nói là nhà tr , nh ng th t s ch là nh ng t m phen t m d ng lên s sài, trong có nhi u gi ng tre p p cho khách m n ngh đêm đ , đ i sáng s m hôm sau l y xe đồ vô tr i. B n m con kinh hoàng chui rúc n m trên chng tre cũ k xiêu v o. Minh l y các thùng thi c bao b s p x p l i, và t n xung quanh cái mùng rách nát vá vú c trăm l , vì nghe nói đ ăn đ ngoài mùng s b chu t c ng chi u c . Đêm đó mình ph i đ ng đ u, d ng Đông kích Tây v i lũ mu i đối vo ve bay t i t p, xuyên theo các l rách c a mùng. Nh ng hãi hùng nh t là m c kích t ng đoàn chu t c ng k ch xù đánh h i mùi đ ăn, ch y lúc nhúc xung quanh các thùng thi c y nh nh ng bóng ma trong các phim kinh d . N a đêm, S n b "tào tháo r t", mình ph i b m gan rùng mình d n con ra nhà v sinh nh p nhúa t n sau hè, t i om và th i tha. Hai m con s hãi g m ghi c không dám nhìn cái thùng ph n đ y dòi b và ti ng ru i nh ng, l i càng thêm rùng mình r n x ng s ng khi tr v gi ng d i bóng cây đa, v i tàn lá âm u ma quái.

T m sáng, mình gi t mình v i đánh th c các con d y đ cùng nhau gom góp hành lý, kh p kh nh khiêng l n ra b n xe đồ g n đó, s p hàng mua vé. Chen vai thích cánh v i làn sóng ng i h n đ n, nón lá rách b m, mình m kh s giành gi t mua đ c vé xe đồ vào g n tr i. Sau khi chuy n đ c đ đ c lên xe, mình th phào ôm các con ng i vào băng phía cu i xe. Mình t ph c th m l y mình là không hi u có s c m nh phi th ng nào mà mình có đ s c cùng các con khiêng lên xe c trăm kí lô ng th c. Chi c xe đồ già nua sét r , ch m ch p lẫn bánh... Gió mát bu i sáng tinh s ng hiu hiu th i, Th y Tiên, S n, Tùng lim dim ng gà ng g t, vì đêm qua không đ c ngon gi c b i lũ chu t và mu i. Nhìn các con ng th ngây nh thiên th n, mình c m th y ru t gan se th t l i. M t ông lão nông dân ng i g n th y c nh b n m con l ng l n m tay nhau, thu mình trong góc xe, t v ái ng i h i thăm. Mình bâng qu tr l i qua loa, lòng t ái không mu n ai th ng h i. Lâu lâu đi ngang các gà, xe gi ng m nh, tung x c các hành khách ru t gan nh mu n l n ra ngoài. Xe ch y đ m t ti ng r i thì ng ng tr c m t l u tranh đ c d ng bên đ ng, n i đ m h n s có xe trâu m i ngày t tr i ra đón các thân nhân trong Nam ra thăm nuôi tr i viên. B n m con t t xu ng xe, qu n áo x c x ch đ y b i b m, m t b ph thi u não.

Mình v i ki m l i đ đ c, m ng r th y không b m t mát h hao vì tr m c p và lũ chu t. Mình xoa đ u ba con khuy n khích khen: "Các con gi i l m, đã ph Má xách đ ăn n ng cho Ba mà l i ngoan n a. Ba s r t m ng g p l i các con và bi t n Má con mình đã đem đ ăn ra cho Ba". Th y Tiên, S n, Tùng l ng l không đáp, ch n m ch t tay mình l i, lòng mình m l i, bao nhiêu n i nh c m t nh tan bi n, vì bi t r ng bên mình còn có các con ngoan. Mình nh th m : "Can đ m lên! Mình đã g n t i đích r i! Đ ng đi đ u có hi m tr cách m y, mình cũng không ng i. Ch còn m t đ n đ ng ng n n a thôi! C g ng lên!"

Đúng nh các ch b n đi thăm nuôi tr c đã nói: m t lát sau t i gi h n, m t ng i đàn ông đánh xe trâu lù lù ti n ra l u tranh. B n m con m ng r , l i m t phen v t v , ch t đ đ c l nh

knh lên xe, sau đó lm lũi theo sau xe trâu. Con trâu già chm chp kéo chi c xe. Ti ng bánh xe khô nh t c cót kết vang lên, ng i đàn ông thì lm lì ít nói. Tr i n ng g t nh ng ln nh vì lúc y đã vào tháng ba. B n m con b ng r o chân b c mau theo xe, ba con chy lúc thúc sát theo mình, ngây ngô ch ch nh v t, h i han lẳng xng ch ng nào s g p l i Ba. Nh ng i không h n, mình im lng n i gót theo các con, âm th m th t th u đi. Vô t l , Th y Tiên, S n, Tùng h n nhiên tung tăng chy nh y d c theo đ ng mòn thích thú khi g p các hoa d i tím m c c nh dòng su i con, ba đ a hái vài cành hoa bu c l i thành m t bó nh , nói v i mình là đ t ng Ba, làm mình càng xúc c m, se th t c lòng.

Xa xa núi Lam S n m hi n ra và th p thoáng k bên là tr i Lý Bá S . Núi r ng tĩnh m ch âm u làm mình ch t rùng mình khi nghĩ đ n các anh ph i chôn vùi nh ng ngày dài n i s ng lam ch ng khí n y, không bi t ngày nào đoàn t v i v con. Mình v i xua đ i ý nghĩ h c ám y, gi t mình khi nghe Tùng than m i chân quá. Mình v i b ng con lên, c g ng lê b c theo xe trâu. Không hi u nghĩ sao, ng i đàn ông l i lên ti ng ng n ng i "Ch cho cháu nh ng i đ m t đ n lên xe đi." Tùng m ng r v i nh y thót lên thùng thi c ng i trong lúc Th y Tiên, S n l v b t bình, tr ng m t nhìn Tùng. Mình th dài chép mi ng nói nh v i hai đ a l n. "Thôi! Em nó còn nh mà con!"

G n x chi u, con trâu già phì phèo n c b t ti n vào tr i, b n me con thi u nào lê gót theo, dép c b sình t nh y nh a trên đ ng bám ch t th t khó đi. Th y Th y Tiên, S n b c d c gi t m nh dép lên than th tr n tr t khó đi, ng i đàn ông c i kh y m a mai nói: "Đ t n y nó nh th đ y, c thích bám ch t mãi l y ng i đi". Mình nh ch mép ngo nh m t nhìn n i khác, ch bu n đ i đáp. Trút t t c các thùng bao b vào nhà ti p tân, mình c m th y nh trút đi m t gánh n ng trĩu đề lên vai mình su t m y ngày nay. Đ y đ đ ăn ti p t và thu c men đã đ c an toàn vô t n tr i. Mình m ng kh p kh i nghĩ nh c trăm ký lng khô và thu c men n y mà ch ng mình s có s c kh e đ ch ng ch i v i r ng thiêng n c đ c.

Trong nhà ti p tân m i xây c t xong (oái oăm thay sau n y mình m i nghe nói l i là nhà n y do đ i Xây đ ng c a anh Tr ng v a xây xong ch a k p l p c a n a), ngoài b n m con còn có ch Lang t Gò Công và ch Cao t Th Thiêm ra thăm ch ng tr c mình m t ngày. Hai ch đã đ c nói chuy n v i ch ng lúc tr a, nh ng tr quá không còn xe trâu đ a ra đ ng cái đón xe đồ v Thanh Hoá nên hai ch nán ng qua đêm đ i mai sáng v cho đ nguy hi m. Nhìn nét m t dầu dầu bu n c a hai ch , mình c m thông sâu xa n i bu n nh mong đ i y. Kh c kho i đ i ch , h m h t trong Nam xuôi ra B c v t ngàn d m, băng r ng v t su i, b t ch p hi m nguy đang ch đ i mình, đ r i đ c h i ng ng n ng i v i ch ng ch trong n a ti ng, không đ c m t cái n m tay v i v , ch đ ng nói chi m t n hôn th m thi t, còn gì th m nào cho b ng!

Cho các con ăn qua loa xong, mình ra t n phía sau, d t các con đ i ti n trong nhà v sinh nh t m th i đ c c t lên th t thô s và nh m m i h xí mi n B c có cái thùng phân đ y dòi lúc nhúc. Hai đ a l n kinh t m, nh m m t nh m mũi v i " " cho xong, ch có Tùng s té vào thùng phân, nh t đ nh nín không ch u vô c u đ y ru i nh ng th i tha. Mình đành bu c lòng đ Tùng " " trên b g n ao sen và múc thùng n c gi ng k bên đ i m nh xu ng ao. Sau ba ngày trên tàu không t m g i, ba đ a nh mình m y nh p nhúa đ c mình k c r a ráy th m tho, nên v a lên gi ng xong là l n k nh ra ng ngon lành. Mình cũng v i vàng t m g i sau đó vì ba ngày tr i trong toa xe nh đ a ng c tr n gian, mình c m th y b t r t ng a ngáy khó ch u không th t .

Đêm xu ng đ n, ti ng chim bìm b p kêu th t bu n bã, hoà l n v i ti ng côn trùng n non làm mình c m th y nã nu t c lòng. Đ a m t nhìn vào tr i h o lánh phía xa xa, mình th m nghĩ gi n y ch c anh Tr ng đã đ c báo có v con ra thăm nuôi, ch c anh cũng tr n tr c không ng đ c nh mình. Mình kéo cao c áo len, đ nh đi ng , ch t th y cánh c a ch a đ c g n nên phòng c m to c ra, gió l nh ngang nhiên lùa vào, mình v i bàn v i hai ch b n cùng nhau kéo cánh c a n ng tr u ch n đ ngang qua cho ch n b t gió l i và cũng đ phòng ng a cán b i l i u lnh đ t nh p nh đã có ti ng đ n c các tr i k bên.

Tr i v a h ng đông, mình còn ch p ch n m t m i trong gi c ng đ y m ng m thì b đánh th c nh m ph t đ y vì ti ng tru tréo lanh l nh chát chúa c a m t n cán b bên tai: "Th l y là th ào? Ai mà dám c gan a trên b ao nh th l y? Đ cho ông già Đào ph i đi h t đ d nh th ?" (Ông Đào là m t tù nhân t qu n hình s đã già). Mình đi ng ng i ch t nh đêm qua tr i t i nên mình s ý không th y rõ đ d i k ph n c a Tùng xu ng ao vì v y mà còn r i r t v i "c c" trên b . Mình và các con ráng nín c i khi nghe n cán b ti p t c hét m t i ngoài sân ch i bóng ch i gió.

Nghe ti ng chân nhi u ng i đ ng l i tr c nhà ti p tân, mình và hai ch b n v i kéo lê cánh c a g qua m t bên. Hên ph c làm sao, đúng ngày đ i xây đ ng đang t t p đi m danh tr c khi rã hàng lao đ ng tr c nhà ti p tân. Các b n anh Tr ng nhìn mình xì xào nói nh : "Anh Tr ng i phía sau hàng đó ch , ch th y nh ch a? M t lát n a ch s g p nh". Mình h i h p khi th y bóng anh Tr ng th p thoáng phía sau. Mình an tâm th y anh lành l n m nh đ n ti n vào phòng ti p tân, n i đó có cán b ch m ch l nh lũng ng i s n đ u bàn. B n m con lính quính ng i xu ng gh đ i di n. V ch ng mình ngh n ngào nói không ra l i, m t nhìn m t, cái nhìn th t sâu đ m thi t tha, nói lên s ch mong kh c kho i t bao nhiêu năm dài. Ba con v i búu l y Ba hôn th t th m thía. Anh c m đ ng xoa đ u ba đ a nh , ngh n l i. Anh chép mi ng nhìn mình: "Sao Em m quá v y? Em có sao không?" Mình r n r a n c m t, ch bi t si t bàn tay chai c ng vì lao đ ng c a anh.

Tùng nhõng nh o quen vôi vnh nên sáng s m hôm đó ch a ăn sáng, bng đối c n cào, đ c đ p mè nheo v i Ba nh i nhà: "Ba i! Con đói bng quá!" Nhng cán b đng đng, nh t nh t theo lu t đnh không cho thân nhân ăn u ng v i tr i viên, làm Tùng tiu ngh u, phng ph u oà lên khóc. Thy Tiên, S n cũng oà lên khóc theo em nh đ a đám ma, làm v chng mình càng c m th y u t ngh n. Anh Trng ch k p h i thăm v s c kh e, h c hành c a các con, còn mình thì l t đ t h i anh v đ i sng lao đng tr i, nhng câu h i th t nh t nh o và r ng tu ch.

Sau đó thì cán b l nh lòng đồng đ c tuyên b : "Đã n a gi qua r i, cu c thăm vi ng đ n đây ch m đ t! N u anh h c t p lao đng t t thì s đ c thăm vi ng lâu h n, có khi đ c c ngày". C gia đình mi n c ng nói nhng l i t m b i t, tha thi t đ n dò nhau gi g n s c kh e và luy n ti c b n r n chia tay, sau khi mình ph ch t các thùng ăm p đ ăn lên xe "c i ti n" (xe cút kít có tay kéo nh xe kéo trong Nam). Mình th n th nhìn anh còng l ng đ y xe n ng tr u các bao b đ ăn đ y b i đng và m h i n c m t c a v con. Bóng anh khu t đ n... ti ng k o k t c a bánh xe hòa l n v i ti ng khóc thút thít h n đ i c a Tùng c xoáy m nh vào đ u mình nh nh i. Mình ôm đ u l o đ o ng i xu ng th m đá. Thy Tiên, S n v i r y Tùng: "Nín đi, Tùng đng khóc n a, đng làm má bu n n a!" Mình ôm choàng l y ba con, ngh n ngào nhìn Tùng tha th .

Ch t nh c b n m con bng đối meo, ch a ăn sáng, mình ch y v i ra sau b p, hì h c nhóm l a n u n i n c sôi, b vào chút đnh bún Tàu còn sót l i trong bao hành lý, và nêm thêm chút mu i tiêu b t ng t. B n m con đói quá, ăn ng u nghi n ngon lành tô mi n "th t nghi p" nh đ i đó. Ti c công l n l i c m y ngàn cây s , nên mình đ n g i t t c cho anh Trng, ch đ l i cho b n m con chút đnh bún Tàu và vài b ch mì gói ăn đ đ th i. Ăn xong, b n m con tom góp đ y đ hành lý đ k p theo xe trâu tr l i đng cái đón xe đ tr v Thanh Hóa. Lúc đó anh Trng đã tr ra đ k p ti n đ a v con v . Giây phút bi t ly th t nảo nung. C nhà b n r n, l u luy n không mu n xa r i. Các anh b n đang lao đng chung quanh cũng a n c m t ái ng i nhìn mình cùng ba con m n th t th u leo lên xe trâu. Anh Trng m p máy môi nói: "Em và các con v bình yên!" Mình lí nhí ng m ngùi run gi ng: "Anh l i ráng đ c mau v ". Mình v n ghét ba ch "lao đng t t", tránh không nh c đ n. Ba con v y tay luy n ti c chào ba.

M a phùn l i l t ph t r i, cái l nh xé da c t th t: đúng là rét thng Ba i mi n B c!! Cái l nh l o ngoài tr i không ghê g m da di t đeo đng bng cái l nh cô đ n trong tâm h n. Ng i co g i tr m ngâm trên xe trâu, mình th n th nh ng i m t h n. Đ ăn, hành lý đã đ c chuy n đ y đ vào tr i, b n v th t nh gánh, nhng sao lòng c canh cánh n ng tr u u t . "Chàng đ u sông Tng, Thi p i cu i sông Tng!" Mình b t giác rùng mình nh l i khi x a có ng i qu trách b o t i sao đám c i hai đ a l i làm vào thng b y m a ngâu, đ b chia lia ngăn cách nh Ng u Lang Ch c N .

Đng v xa d u v i, xe trâu l c l trên đng mòn g p gh nh th b n m con m t nhài xu ng đng cái đ l y chuy n xe đồ chót v Thanh Hóa. T i đây m i v l : không th nào mua vé tàu v Nam đ c, mà ph i tr l n ra Hà N i m i hy v ng có vé v Sài Gòn. Minh th t s c ngao ngán lo âu nhìn các con nh d i l i ph i c c nh c m t phen l n l i n a ra t n Hà N i. Vé đi Hà N i hi m nh vàng, mu n mua vé ch đen cũng không có. Minh th t v ng b i r i, hoang mang không bi t tính sao thì th i may có ng i mách b o c n n q uay vé nói có con m n b nh c n mua g p vé v Hà N i thì h a may mua đ c vé. May m n thay th y mình ch y th t th u v i ba con m n đùm đ l o i th i ch th ch, ng i bán vé th ng tình "nhín" đ c b n vé cho b n m con. Nh b t đ c vàng, mình h m h kéo các con lên toa dành cho các ng i có con m n l i u lnh đi Hà N i vì không còn cách nào khác.

T i Hà N i, mình m ng r g p l i hai ch Cao và ch Lang cũng đang ch mua vé v Sài Gòn. Ba ch em h i thăm nhau tíu tít và chen l n rách c áo, tóc tai bù xù m i mua đ c vé v Sài Gòn t i hôm đó. Không bi t làm gì cho qua thì gi vì sân ga ch t h p tràn đ y ng i, s l u mạnh c p gi t móc túi nên mình đ n các con đi m t vòng h Hoàn K m và l y xe đ n "leng keng" xu ng ch Đng Xuân mua vài món l t v t, đem theo đi đng. Khí h u Hà N i l nh h n Thanh Hóa nhi u nên Th y Tiên, con gái y u đ u i h n, than l nh và vì đi b nhi u nên cũng than m i chân. Mình v i kêu m t xích lô đ p ch b n m con v ga tr l i sau khi s p hàng đ n các con vào ăn ph m t m n i danh ph Nam Ng cho m b ng và l y s c l i vì ban sáng ch ăn m t tô mi n l ng b ng n c và mu i tiêu.

T i hôm đó b n m và hai ch b n m ng r nh y lên toa tàu Th ng Nh t tr c ch v Sài Gòn. Hành lý thì g n gh nh nhàng, nh ng m i ng i mang n ng m t tâm t . L n n y thì các con đã quen c nh h n đ n và d dáy trên tàu nên ba đ a bi t thân ph n, m i đ a tìm m t góc k t đ i b ng, chui rúc vào nh đàn chó con, co ro khoanh tròn mình l i ng .

M t h i còi tàu rú dài trong đêm t i... Tàu chuy n bánh n ng n , ch m ch p và u o i, u o i nh tâm h n mình, tr ng r ng và chán ch ng.. Ti ng còi tàu l i rít lên trong bóng t i dày đ c. Mình m t m i nh m nghi n m t l i ch p ch n thoáng th y xa xa bóng anh Tr ng âm th m m t hút vào tr i, đầu đ y nh còn v ng v ng ti ng ba con th d i ú trong m : "Ba i! Ba i!" Minh thi p đ n, thi p đ n... Chân tay rã r i. Con tàu v n l nh lũng ti n trong màn đêm âm u nh m t bóng ma...